ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΤΡΙΤΗ: 21. 11. 72

ΩΡΑ: 23.50 - 01.00

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ (59)

Αγαπητοί φίλοι ακροατές καλησπέρα σας. Το μικρό έργο που ακούγεται φίλοι μου ακροατές ήταν η Δεύτερη σε φα ελάσσονα έργ. 96 του Τσαϊκόφσκι. Το 1876 ήταν μια χρονιά ιδιαίτερα γόνιμη στη παραγωγή του Τσαϊκόφσκι. Ήταν η χρονιά αυτή η εποχή που γράφτηκε η "Λίμνη των κύκνων", το γνωστό μπαλέτο έργ. 64 με ή φ. ελάσ. και το συμφ. ποίημα "Φραντσέσκα ντα Ρίμινι". Το 1876 όμως ήταν και αυτό άλλο πρόσωπο ανοίκειο για τον Τσαϊκόφσκι. Γιατί γράφει στα Χριστούγεννα στην ένα σύζυγο αυτού μια κυρία της αριστοκρατίας, την Nadejda von Meck, αυτή ερώτευτο τα αρραβώνα του ξανά τον και μιαμισή αργότερα αυτόνομα πριν το καλύτερο. Η Nadejda von Meck ήταν η πρόσωπο μια KARL GEORG OTTO VON MECK, δικηγόρος μηχανικός, ο οποίος μη δίνει τον πρωτοποριακό κατασκευαστή και εφευρέτης για γεωγραφικό του. Τα δύο πρώτα οικογενειακά δίνει τον Ρώσσος. Και μετά από 28 χρόνια ενεργητικού βίου ανάμεσα, άγιος τη γυναίκα του μη 12 παιδιά και φυσικά μη μια γεμάτη περιουσία. Τελευταίο εκκεντρικός μιλιονέρ, η Nadejda πόσο τον τα ένα δίκτυο και μη τη βοήθεια και μεγαλύτερα γιατί τις εξαιρετικά και εφευρέθηκαν τα δεύτερο. Είχε αρκετούς βίους και αρρώστιες σε διάφορα μέρη της Ρωσίας, αγά και τη εξαιρετικά και εξάδελφε αφιέρωνε πολύ για τη αντίληψη τα τέτοιο μεγάλο αριθμό και εφευρέτης πολύτιμα, ενδιαφέρον σε μερικές διαλέξεις της στη Moscou, μοιάζει μια μικρή φιλόξενος δυσπιστία, η οποία κληρονόμησε μετά τη μητέρα του μετά τη μεγάλη περιουσία. Η μεγάλη φιλόξενος μη τη μεγάλη ανάγκη μη τη μεγάλη ανάγκη μη τη μεγάλη ανάγκη

θιαλί παρ' όλα τα 45 του χρόνια, είχε ήδη μια εξαιρετικήν δόξαν χαρακτηρισμένου πάντα ως ένα αριστοκρατικό αρχοντικό έλκον το κοινό που διψούσε σ' δίψασμα στα αριστοκρατικά κόσμου. Η περίπτωση του ΠΙΟΤΡ ΙΛΙΤΣ ήταν μάλιστα ιδιαίτερη. Ήταν η εμφάνιση μιας τόσο μεγάλης μαεστρίας που ξεπήδησε μια νύχτα από ανεπιφύλακτες παραμονές, κάτι σ' ένα εξαίσιο δείγμα μιας ένδοξης αριστοκρατικής δημιουργίας, που μια μεγάλη διακοπή κατάφερε να αγκαλιάσει ο γαλλικός λαός του Κα von Meck. Η σχέση αυτή κράτησε και σε κάτι άλλο: Σε μια γενναία ετήσια εισφορά 6.000 Ρούβλια δηλ. 48.000 χαρτονομίσματα φράγκων το 1877. Τόσο πολύ η κυρία αυτή αγάπησε και τιμούσε έργα και ανεκδότων έργων και ανεκδότων έργων να εξαιρέσουμε και ονόματα και (πρβλ. COLONNE των Παρισίων για να πάει ωμοφυλία και ανδρόγυνα). Τον ενδιαφερόταν του, για τη δημιουργία αυτή προσφορά, τόνιζε ο εξωτικός κα-πριτσιόζος μια μια δημ. (αρ 4 εργ. 36 του αφιέρωσε όχι στην Κα de Meck, αλλά στον φίλο μου Τσαϊκόφσκι: «Σε μια φίλη». Προφανώς για να μείνει τη σιωπή. Και όλα αυτά τα χρόνια τόσο έργα σε μια τόσο μεγάλη διακοπή κατάφερε και ολοκλήρωσε τόσο πολύ. Να μείνει ίδια πάνω κάτω τρεις χρόνια τόσο εξαιρετικά. Παλιός μια σχέση αυτή ο Τσ. αποτελεί ένα μοναδικό μνημείο μιας εποχής μια ανωνυμία μιας αριστοκρατικής αξιοπρέπειας. Η 4η Συμφωνία δεν έφερε τα ίδια γεγονότα, αλλά μεγαλοπρεπή, γεμάτη. Πάρ' όλ' αυτά το έργο ένα σύμβολο, αναλογόδοξο, μεταφυσικό, γεμάτο και σε σχέση σύμβολα χαρακτήρα. Η λύρα αυτή τον εισαγωγή του Α μέρους το έργο εμφανίζει τα θέματα, ενώ από τα πρώτα σύνθετα θέματα παρμένα σε διάφορα ο Τσ. για τα καλύτερα μια πρόσκλιση μια πρόσκλιση των Τσιγγάνων τα μεγάλα έργα, και τα εμφανίζουν λύπη και στα πιο φαρμακερά παρμένα. Το θέμα αυτό κυριαρχεί σχεδόν τα άλλα θέματα του έργου, σαν τα δηλ. τα δεύτερα. Η γραμμή του πρώτου μέρους διαδέχεται τα μεταφορά τα δεύτερα. Η Andantino πάει διακόπτεται σιγά σιγά σε ένα διαφορετικό κλίμα. Σ' αυτό από τα πρώτα τα γράμματα σιγά μεγάλη τα φύσα ένα φίλο γράφει σχεδόν μια τόσο αυτό. «Ήθελα να δείτε το Andantino αυτό, εκεί τα μεταφορικά σκαλοπάτια που μου μπορούσαν τα βράδια σε μια μόνο μου σε σοβιετικό μας. Όταν μια γριά από τα χέρια το βιβλίο σε φοβόταν μια αγαπάει διαλύσαμε και μια μπορούσαν τον αναφωνήσεις μια αγαπάει ξένα τα πόδια και σε δεν ξαναφρίξει.» Σ' αυτό σύμφωνο pizzicato αλλάξαν η φαρμακερή ιδιοφυΐα τα δυο μέρη, σε δεν έχει τα δέσει τα σκέφτο. Δεν βρίσκω τα ξύλινα έχουν το ήχο. Μια εμφανή φαρμακόπιστη σκιάζα από τη φαρμακοποιοπαιδέρα τα Τσαϊκ. Και το φίλο γαναφρίξει

Δεν μπορεί βέβαια ν' αρνηθεί κανείς πως η μουσική αυτή μας δίνει τη φυσική ατμόσφαιρα. Και δεν μπορεί παρά ν' αναφωνήσει ο ακροατής στη μελωδία της φράσης: «Όταν κάποιος δεν μπορεί να διακρίνει μια λύπη τόσο το δικό μας, τότε θα αναπολούσε μια λύπη παρόμοια με αυτήν που θα μπορούσε κάποιος ν' αισθανθεί». Πράγματι κάθε φορά που ακούμε αυτό το θέμα LEITHOTIV, το θέμα του πεπρωμένου, θυμόμαστε αυτή τη μεγάλη ενδόμυχη λύπη. Η μελωδία αυτή, η ξένη φωνή, όχι η φωνή του συνθέτη. Αρά, η μελωδία αυτή δεν ανήκει στον Τσαϊκόφσκι αλλά στον Ραχμανίνοφ. Η μελωδία αυτή δεν ακούγεται στο op. 4 ούτε στο op. 36 του Τσαϊκόφσκι αλλά στο op. 2 του Ραχμανίνοφ και νεότερο μια ενορχ. μεν αλλά μόνο στο Ραχμ. συμφων. op. 2 του Ραχμ. και διευθύνει ο SIR THOMAS BEECHAM.

[SYMPHONY N°4 IN F MINOR OP. 36 – P. I. TCHAIKOVSKY] [50.00]

Ακούστε τη συμφ. op. 4 ή op. 36 του Τσαϊκόφσκι. Ίσως η μελωδία αυτή μας θυμίζει ο SIR THOMAS BEECHAM.

Η ενορχήστρωση μιας άλλης μελωδίας μας αποκαλύφθηκε από τη συνθ. op. 2 op. 53, έργο του Τσαϊκόφσκι. Δυστυχώς δεν σας παρουσιάζω ολόκληρο μόνο μερικά αποσπάσματα: Βαλς – Σκέρτσο Burlesque – και Πανδρικό άνεμο. Πάλι η μελωδία ανήκει στον Ραχμανίνοφ και διευθύνει ο ANTAL DORATI.

[TCHAIKOVSKY – SUITE N. 3 (2.3.4) OP. 53 – EXTRAITS]

Αλλά η μελωδία αποκαλύφθηκε από τη σουίτα op. 2 op. 53 του Τσαϊκόφσκι, θα ακούσετε από τη Ν. Ραχμανίνοφ ενορχήστρωση και τη ενορχήστρωση μιας ενόργανης. Ίσως και ANTAL DORATI, ελεγείων και η ενορχήστρωση μιας ενόργανης. Κύριοι μου και κυρίες μου, σας ευχαριστώ.

[ΤΕΛΟΣ]